

?L'increment de preus retalla les vacances dels terrassencs

Després de dos anys de pandèmia, moltes famílies han de fer números perquè afronten un dels estius més cars dels últims temps

Canalla en un casal d'estiu | ACN

Arriba l'estiu i amb ell les **vacances** més esperades per a molts. A la quitxalla li esperen gairebé tres mesos de descans de classe i als adults que tenen la sort de treballar, uns dies de descans abans no es comenci el curs següent. Durant el mes de maig **Terrassa** ha registrat una de les millors xifres de persones inscrites a les **l·listes de l'atur** (12.817), semblants a les del 2008, just abans de la crisi immobiliària, que s'ha encadenat amb la de la **pandèmia**, la **guerra d'Ucraïna** i com a conseqüència, amb l'**augment de preus**. Una situació que ciutats com Terrassa han vist com amb els anys han crescut les seves desigualtats, també a l'hora d'anar de vacances.

Precisament aquest increment és el denominador comú a tenir en compte de moltes famílies de la ciutat amb qui aquest mitjà ha parlat per saber com afronten les vacances i quin turisme es plantegen. La gran majoria aposten per un **turisme de proximitat**, més **curt** que altres anys i filant prim amb les **despeses**. És el cas de M.P., que té dos fills de 14 i 7 anys que enguany marxaran de vacances en família vuit dies mentre que altres anys s'hi estaven 15 o 20 dies. "El tema econòmic ha fet que hagi de retallar d'algun lloc i **acabes retallant de les vacances**, és una pena", argumenta. En el seu cas, les despeses diàries, l'increment dels preus del menjar i dels **combustibles** o **l'energia**, se suma a les **extraescolars** dels fills.

Una situació semblant és la que s'ha trobat l'Anna Sererols i la seva família. Ells tenen una filla adolescent de 17 anys i són conscients que "són les últimes vacances d'estiu els tres" perquè "ella

cada vegada més vol anar amb amics". Fins als 14 anys va anar a casals i campus d'estiu mentre els pares treballaven però ara "les amigues la conviden a les **segones residències a la platja i la muntanya**".

[noticiadiari]2/235817[/noticiadiari]

En el seu cas, sempre feien una setmana de vacances en una casa rural de **Cardona** i una altra en un hotel de **Calafell**. Enguany, però, després de la pandèmia i l'increment de preus els ha obligat a escollir. S'han decantat per Calafell perquè "tot ha pujat molt i no ens podem permetre anar als dos llocs". A més a més, explica que a l'hotel on havien anat tota la vida "han incrementat molt els preus" i n'han reservat un altre. "Nosaltres busquem pensió completa perquè estant de vacances no volem complicar-nos la vida ni amb menjar ni en fer llits", apunta.

Fins i tot, alguns han decidit enguany no marxar. "No m'ho puc permetre", diu la Carme, una **jubilada** que sempre anava amb les amigues una setmana a algun lloc. "Els preus han pujat massa i la pensió no arriba per a tot", lamenta. "**Aquest any retallem de vacances, oci i regals**", afegeix l'Anna.

Turisme post-pandèmia, turisme de proximitat

El canvi d'hàbits d'abans i després de la pandèmia també es fa notar. Mentre que en molts casos abans acostumaven a anar a llocs **d'Europa** o fins i tot d'altres **continents**, ara s'aposta per un turisme més **local i peninsular**. "Abans anàvem més lluny, però des de la pandèmia, ens hem quedat a la península", apunta el pare de família.

L'Anna Sererols també és de les que feia dos anys que no anaven de vacances pel virus tot i que s'escapaven una setmana a la **segona residència** del seu germà "per desconnectar". Un cas semblant és el de l'Oriol que durant els dos anys de pandèmia han anat a la segona residència familiar però aquest estiu agafaran el cotxe amb la família per anar a fer una ruta per Bèlgica i Suïssa on tenen família. "Així podem anar al nostre aire amb els nens i parar quan ens convingui". No obstant això, expliquen que estan preocupats pel **preu de la gasolina**, però els surt més a compte que anar amb avió.

Els casals, l'alternativa (imprescindible) a la conciliació

Per a moltes famílies, l'estiu és també un moment de **Tetris** organitzatiu entre les vacances dels infants i la vida laboral dels progenitors. "La meva dona i jo coincidim dues setmanes de vacances a l'agost però com que treballem durant el mes de juliol, hem d'apuntar els nens al **campus**". En el seu cas faran tres setmanes -l'última de juny i les dues primeres de juliol- i la resta estaran amb els avis. "Intentem que estiguin el menys possible per no sobrecarregar-los, els **avis també han de fer vacances**".

El mateix li passa a la Núria Monzonis que amb dos nens petits, de 4 i 2 anys, han decidit apuntar-los tot el mes de juliol al **casal que té la mateixa escola** on van. "D'aquesta manera els podem deixar fins a la tarda perquè els dos treballem, és un tema de **conciliació** total".

Un cas oposat és el de l'Anna Mampel, àvia de tres menuts que aprofitarà l'estiu per marxar quatre dies a un **retir de ioga** que fa cada any. "Així descanso i desconnecto", explica. La seva filla i el seu gendre són mestres de manera que la **tasca d'àvia és imprescindible durant tot el curs escolar**, però quan arriba l'estiu, els pares es poden fer càrrec dels menuts. Amb tot, sempre els agrada compartir uns dies junts i enguany han llogat un apartament a Llançà i l'Anna hi anirà una setmana. Això sí, es repartiran les **despeses** perquè "tot ha pujat molt" i "no podem tirar gaires coets".

Ella recorda que abans de la pandèmia amb el seu marit els agrada molt viatjar i conèixer llocs d'aquí i de fora però que la Covid-19 "ho va aturar tot". "Ni l'any passat ni el 2020 vam fer res per precaució, però aquest any **tenim ganes d'agafar una mica d'aire**".